

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia, Panuș Liliana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2019, în cauza penală în privința lui:

***Braga Marin Xxxxx**, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 31.01.2019 - 21.03.2019;

Instanța de apel: 13.04.2019 - 13.06.2019;

Instanța de recurs: 16.08.2019 - 30.10.2019.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 21 martie 2019, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Braga Marin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat pedeapsa cu închisoare stabilită lui Braga Marin pe o perioadă de probațiune de 5 (cinci) ani, cu obligarea acestuia să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului competent și să participe la programe probaționale.

S-a încasat de la Braga Marin în beneficiul statului, cheltuielile judiciare în sumă de 18 749,65 (optsprezece mii șapte sute patruzeci și nouă, 65) lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că Braga Marin, la 28 octombrie 2018, aproximativ la ora 19:00, aflându-se în fața blocului de locuit nr. 65/3 de pe str. Ștefan cel Mare din mun. Strășeni, în urma unui conflict iscat între el și Ciumac Alexei, conștientizând pericolul social al acțiunilor sale, având scopul vătămării intenționate a integrității corporale, intenționat i-a aplicat ultimului o lovitură cu un cuțit de bucătărie în regiunea subrațului drept. În rezultat, lui Ciumac Alexei i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de plagă tăiată a hemitoracelui drept, penetrantă în cavitatea pleurală dreaptă, pneumihemitorax pe dreapta, care s-a format sub acțiunea traumatică a unui corp

ascuțit-tăietor și care prezintă pericol pentru viață, iar în baza acestui criteriu se califică ca vătămări corporale grave.

Fapta constatată de prima instanță a fost calificată în baza art. 151 alin. (1) Cod penal - *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Braga Marin să fie recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare pe termen de 5 ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului, procurorul, invocând comportamentul inculpatului, caracteristica acestuia, locul comiterii infracțiunii, a menționat că aplicarea unei sancțiuni neprivative de libertate cel puțin ar stârni dubii și întrebări la eficiența înfăptuirii justiției de către organele de drept, totodată ar „încuraja” anumite elemente criminale să se simtă ușor pedepsite pentru faptele pe care le comit, fapt inadmisibil și care urmează a fi contracarat pe cât de mult posibil, prin aplicarea unor pedepse dacă nu aspre, cel puțin rezonabile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2019, s-a admis apelul procurorului, s-a casat sentința parțial, în partea pedepsei, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, potrivit căreia:

lui Braga Marin, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 151 alin. (1) Cod penal, prin aplicarea prevederilor articolului 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 5 (cinci) ani închisoare, iar în conformitate cu prevederile art. 90¹ Cod penal, prima parte a pedepsei - 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare să se execute în penitenciar de tip semiînchis, iar restul pedepsei - 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, s-a suspendat condiționat executarea pe termen de probațiune de 3 (trei) ani.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Colegiul a menționat că judecata s-a desfășurat pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, potrivit art. 364¹ Cod de procedură penală, astfel legalitatea sentinței atacate a fost verificată sub aspectele de drept: dacă există erori procesuale și dacă măsura de pedeapsă este stabilită în limitele legii.

Instanța de apel a reținut că starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței, fapta săvârșită de Braga Marin a fost calificată corect conform semnelor componente infracțiunii prevăzute de art. 151 alin. (1) Cod penal: *vătămarea intenționată gravă a integrității corporale și a sănătății, care este periculoasă pentru viață.*

Cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului pentru infracțiunea comisă, s-a apreciat că nu este în limitele legii, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective, instanța de fond nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75

și 90 Cod penal, nefiind constatate circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare aplicate ultimului.

Analizând sentința, Colegiul a observat că prima instanță nu a motivat soluția privind aplicarea în privința inculpatului a art. 90 Cod penal, or în cauză nu există circumstanțe raportate la personalitatea inculpatului, ce ar justifica aplicarea pedepsei cu închisoare cu suspendarea condiționată sau aplicarea unei pedepse mai blânde decât cea prevăzută de lege.

Totodată, instanța a menționat că ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana inculpatului, nu este rațională și rezonabilă executarea integrală a pedepsei cu închisoare în penitenciar, astfel încât există temei pentru aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, potrivit cărora prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Așadar, Colegiul a ținut cont de faptul că inculpatul este persoană care suferă de o boală cronică „Tulburare organică de personalitate”, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este fără antecedente penale, infracțiunea săvârșită, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă.

Interpretarea judiciară a prevederilor art. 90¹ Cod penal, care constituie sediul instituției condamnării cu suspendarea parțială a executării pedepsei, în raport cu circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, a determinat Colegiul că în speță există temei legal pentru aplicarea acestora.

Ca urmare, instanța de apel a considerat necesar a exclude dispoziția privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, și a aplica în privința inculpatului prevederile art. 90¹ Cod penal.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar declară inculpatul și avocatul său, Panuș Liliana, care fără a invoca un temei pentru recurs din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care să fie menținută sentința instanței de fond.

În motivarea recursului se indică că instanța de fond examinând cauza respectivă, corect a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Circumstanțe ce atenuază răspunderea penală, conform art. 76 Cod penal, sunt conduita bună înainte de săvârșirea infracțiunii a infractorului, care pentru prima dată se atrage la răspundere penală, căința sinceră, faptul că suferă de o boală cronică și faptul că partea vătămată l-a iertat și nu are pretenții față de el, careva circumstanțe agravante în privința inculpatului nefiind stabilite.

Însă, toate cele expuse supra nu au fost luate în considerație de către instanța de apel când a dispus aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal în privința inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

În susținerea recursului inculpatul și avocatul său nu invocă nici unul din temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă reieșind din solicitarea recurenților, Colegiul deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când pedeapsa nu a fost individualizată corect.* Instanța de recurs menționează însă că, prevederile la care se referă autorii recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurenții deși sunt de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, criticând decizia contestată doar în partea ce ține de aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90¹ Cod penal, considerând-o prea aspră, solicitând în acest sens menținerea sentinței instanței de fond potrivit căreia executarea pedepsei stabilită lui Braga Marin a fost suspendată condiționat pe un termen de probațiune.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanța de apel, Colegiul consideră că instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după quantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuează sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

Stabilind modul în care urmează a fi executată pedeapsa numită inculpatului de către instanța de fond, instanța de apel a ținut cont de faptul că Braga Marin suferă de o boală cronică „Tulburare organică de personalitate”, la locul de trai se caracterizează pozitiv, este fără antecedente penale, infracțiunea săvârșită, în conformitate cu prevederile art. 16 alin. (4) Cod penal, se clasifică ca fiind gravă. Astfel, Colegiul luând în considerație circumstanțele cauzei și persoana inculpatului, corect a considerat că nu este rațională și rezonabilă executarea integrală a pedepsei cu închisoarea în penitenciar, astfel încât există temei pentru aplicarea prevederilor art. 90¹ Cod penal, potrivit cărora prima parte a pedepsei se execută în penitenciar, iar restul pedepsei se suspendă.

Instanța de recurs reține că solicitarea inculpatului și avocatului privind menținerea sentinței prin care în privința lui Braga Marin au fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurenți, este neîntemeiată, or doar faptul că ultimii nu sunt de acord cu pedeapsa stabilită de către instanța de apel, considerând-o prea aspră, nu poate servi ca circumstanță pentru aplicarea în privința inculpatului a unei pedepse neprivative de libertate.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie întemeiată și motivată prin aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90¹ Cod penal, pedeapsă care răspunde scopului de corectare și reeducare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurenți privind menținerea sentinței, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

În viziunea instanței de recurs concluziile expuse pe larg de către instanța de apel în decizia sa, sunt juste iar criticile recurenților nu constituie temeiuri de a răsturna situația în prezenta cauză, ce ar necesita intervenția instanței ierarhic superioare, în sensul casării hotărârii judecătorești adoptate de instanța de apel. Reținând prevederile sus menționate, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat și potrivit legii decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpat și avocatul acestuia, Panuș Liliana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2019, în cauza penală în privința lui Braga Marin, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 02 decembrie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun